

prima instanță: M. Murguleț
instanța de apel: A. Panov, M. Anton, V. Negru

dosarul nr. 2ra-1517/17

ÎNCHEIERE

6 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Iuliana Oprea
Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de
Efrosinia Tofilat

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Efrosiniei Tofilat
împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la repararea
prejudiciului material și moral

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 martie 2017, prin care a
fost respins apelul declarat de Efrosinia Tofilat și menținută hotărârea primei
instanțe, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 27 iulie 2016, Efrosinia Tofilat a depus cererea de chemare în judecată
împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu Inspectoratul de Poliție
sectorul Buiucani cu privire la repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii a invocat că la 19 mai 2015 în privința ei a fost
întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI nr. 03061575, pentru
faptul că a chemat intenționat fals serviciul 902.

Relevă că prin decizia agentului constatatator a fost sancționată
contravențional cu amendă în mărime de 45 unități convenționale, ce constituie
suma de 900 lei.

Comunică că la 1 iunie 2015, a depus contestația împotriva procesului-
verbal cu privire la contravenție și deciziei agentului constatatator.

Menționează că prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din
14 aprilie 2016, contestația a fost admisă, au fost anulate procesul-verbal cu privire
la contravenție și decizia de sancționare, iar procesul contravențional a fost încetat.

Consideră că prin acțiunile agentului constatatator al Inspectoratului de Poliție
Buiucani mun. Chișinău, i-a fost cauzat un prejudiciu material în sumă de 2500 lei,
pe care l-a suportat în legătură cu beneficierea asistenței juridice de către un avocat
pe cauza contravențională, precum și prejudiciu moral pe care îl estimează la suma
de 10000 lei.

Reiterează că suferințele psihice pe care i le-a pricinuit organul de urmărire penală s-au manifestat prin nenumărate ședințe de judecată la care a fost nevoită să se prezinte pentru a demonstra nevinovăția sa, frustrările pe care le-a avut la locul de domiciliu din cauza vorbelor spuse de către locuitorii comunei Trușeni.

La fel, din cauza căderilor nervoase, rezultat al criticilor dure aduse în adresa ei de către conducerea Cooperativei Pomilegumicole „Gladiola” i s-a înrăutățit starea de sănătate.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 166, 167 CPC, art. 14, 1422 Cod civil și art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Solicită admiterea cererii, repararea din contul Ministerului Justiției a prejudiciului material în sumă de 2500 lei, prejudiciului moral în sumă de 10000 lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 28 noiembrie 2016, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 martie 2017, a fost respins apelul declarat de Efrosinia Tofilat și menținută hotărârea primei instanțe.

La 7 iunie 2017, Efrosinia Tofilat a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 martie 2017, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe considerându-le neîntemeiate, motivate eronat și lipsite de argument juridic.

În opinia recurentei instanța de apel la adoptarea deciziei a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea și a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Indică că prevederile art. 1404 alin. (3) Cod civil, care au stat la baza respingerii cererii de apel, nu sunt aplicabile speței, deoarece sunt în contradicție cu restul normelor legale.

Consideră ca fiind eronat argumentul instanței de apel precum că nu are dreptul să solicite recuperarea prejudiciului material și moral în cadrul unui proces civil, or, în conformitate cu prevederile art. 383 alin. (1) Cod contravențional, art. 267 alin. (1) Cod civil și art. 5 alin. (2) din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998 cu privire la modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și instanțelor judecătorești, termenul în interiorul căruia ea poate să înainteze o acțiune în instanță privind repararea prejudiciului este de 3 ani din momentul apariției acestui drept și nu în interiorul examinării cauzei contravenționale.

La fel, susține că instanța de apel la examinarea apelului declarat a omis să aplice prevederile art. 53 din Constituția Republicii Moldova și art. 45 alin. (1) Cod contravențional.

În context indică că la examinarea speței date, instanțele de judecată urmau să aplice prin analogie prevederile art. 3 alin. (1) din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998 cu privire la modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și instanțelor

juducătorești, deoarece ea a fost atrasă ilegal la răspundere contravențională, iar agentul constatator care i-a incriminat săvârșirea contravenției și a aplicat sancțiune contravențională face parte din Inspectoratul de Poliție Buiucani.

La 1 august 2017, Direcția de Poliție mun. Chișinău a depus referință, prin care solicită respingerea recursului declarat de Efrosinia Tofilat împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 martie 2017.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 5 aprilie 2017, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 85), iar recurentul a primit-o la 10 aprilie 2017, fapt ce se atestă prin recipisa (f. d. 86).

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău 23 martie 2017, în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Efrosinia Tofilat nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Efrosinia Tofilat asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Efrosinia Tofilat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Efrosinia Tofilat se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iuliana Oprea

Ion Druță